SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 239. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 16, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 16-го ГРУДНЯ 1994 Ч. 239. РІК CI

ЗАГИНУЛИ УКРАЇНСЬКІ МОРЯКИ

Київ (Р. Р.). — Тут 12-13-го грудня українські газети оприлюднили інформацію про трагедію, що спіткала українських моряків і теплохід Акціонерної судноплавної компанії „Бласко", під час бурі 9-го грудня у Північній Атлантиці 1,200 миль на північний схід берегів Ню Джерзі. Теплохід „Сальвадор Альєнде" належить компанії „Бласко". Він збудований у 1973 році, а в 1994 році пройшов кляспфікаційний ремонт у Англії. Корабль віз вантаж до Гельсінкі.

Як повідомляється в газетах, о 4:30 ранку за Київським часом канадська радіостанція почула сигнал небезпеки із корабля „Сальвадор Альєнде" і повідомила в Одесу. З Одеси в район лиха вислали два літаки і шість кораблів. В год. 11-ій ранку служба берегової охорони ЗСА з літака помітила корабель, перехилений майже на 50 градусів. З Канади повідомили, що люди залишили тонучий корабль і перебралися на рятівні плоти. Фахівці висувають дві версії загибелі корабля: пролом у корпусі, або зміщення вантажу в трюмах під час шторму, коли хвилі досягли 9-ох метрів і була сильна злива. „Сальвадор Альєнде" затонув" в год. 11-ій вечора. Другий помічник капітана Іван Скиба врятований німецьким кораблем, розповів, що шлюпка, на якій він був з товаришами, розкололася від шалених ударів хвиль і потонула. Моряки перебралися на пліт, кинутий їм з гелікоптера, але й пліт кілька разів перевертало. Людей на ньому ставало щораз менше. Пізніше було знайдено тіла сімох загиблих моряків. Врятовано тільки двох.

Одеське радіо і телевізія постійно інформують одеситів про результати пошуків, оскільки кожний третій мешканець міста пов'язаний з морем.

ПИСЬМЕННИКИ ЗВЕРНУЛИСЯ ДО ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ МОВИ

Київ (Р. Р.). — Президія Ради Спілки Письменників України оприлюднила звернення до Президента України Леоніда Кучми. У листі зазначено, що письменники високо цінують зусилля Президента, спрямовані на виведення держави з економічної кризи і на підвищення авторитету України у світі, і всіляко підтримують ці кроки. Однак, авторів листа глибоко турбують факти все більшого впровадження російської мови у Луганській, Одеській, Харківській та інших областях.

Президія Спілки Письменників України висловила свій протест проти надання російській мові статусу офіційної, оскільки це може привести „лише до посилення конфронтації, міжетнічної напруги, активізації антидержавних, антиукраїнських сил, розколу України за національно-мовною ознакою".

Надання офіційного статусу мові найбільшої з національних меншин автори листа уважають як „дальше витіснення української мови з різних сфер державного, громадського і культурного життя, новий наступ русифікації, що і без того набула сьогодні, в тому числі у вищих ешелонах влади, загрозливого розмаху". Президія Ради СПУ звертає увагу на те, що антиукраїнські, шовіністично-реваншистські сили у своїх діях опираються на висловлювання Президента про надання російській мові статусу офіційної.

„Саме від часу Вашої інавгураційної промови і спостерігається в Україні — особливо на сході і півдні — справді неприховано, розгнуздана кампанія наступу на українське слово, на українську культуру. На наш погляд, заохочує таку кампанію і Ваше висловлювання з даного приводу на пресконференції 28-го листопада цього року з нагоди завершення Вашої візити до ЗСА — висловлювання, яке, до речі, цілковито заперечує все те, що було сказано Вами про підтримку української мови під час зустрічей з українською діяспорою", — пишуть автори відкритого звернення до Президента Л. Кучми.

Вони висловлюють свій біль з приводу того, що в незалежній Україні у становищі чужоземної мови перебуває саме українська мова. В окремих областях закриті українські газети, зупинено видання українських книг і підручників для шкіл. Закликаючи Президента покласти край шовіністичному наступові на українську мову, автори запевняють, що „для письменників України, для всієї української творчої інтелігенції це питання — не перебільшимо — життя або смерти". Від цього залежатиме і підтримка ними Президента в усіх його діях.

Ж. Дельор вийшов з гри

Париж. — Як уже повідомлялося, Жак Дельор, один з лідерів французьких соціялістів і голова Еврокомісії, відмовився брати участь у президентських виборах, призначених на весну наступного року, хоч мав дуже багато шансів на перемогу. Принаймні, соціялісти кращої кандидатури висунути не можуть.

Поликуванням на свій старший вік Ж. Дельор не заспокоїв французів, які шукають цій події більш відповідного пояснення. Всі французькі газети обговорюють її на перших сторінках, висуваючи при цьому правдоподібні версії. Але найголовніша причина полягає в тому, що Ж. Дельор не вірить, що французькі ліві, зокрема соціялісти, здатні здобути більшість місць у парляменті, отже, йому довелося б, як і Франсуа Міттеранові, керувати країною в умовинах парляментарної опозиції. Проаналізувавши для себе французьку ситуацію, Ж. Дельор прийшов до висновку, що в найближчому майбутньому жоден лівий лідер не матиме в країні успіху.

Цей висновок, певна річ, не сподобався керівництву Соціялістичної партії. Її голова Анрі Еманюеллі відразу заявив, що з неохуванням вчинком Ж. Дельора французький соціялізм „не вмер і не вмре", і що партія неодмінно знайде рівноварті́сного кандидата.

Крайовий секретар Французької комуністичної партії Робер Ю, коментуючи аргументи Ж. Дельора, заявив, що „домінування правих у країні не є фатальним" і дав до зрозуміння, що розчарована у Ж. Дельорові частина соціялістів добре зробить, віддавши свої голоси комуністам.

Але також є всі підстави ствердити, що відмова Ж. Дельора дуже вплине на хід передвиборчої кампанії в таборі правих партій. Позбувшись дуже поважного кандидата з боку лівих, праві змушені відтепер діяти у цілком нових умовинах. Наприклад, вони вже не мають потреби підтримувати якогось одного кандидата з своїх рядів.

Спостерігачі вже тепер додають до кандидатур посадника Парижу Жака Шірака і прем'єра Едуара Балядюра, між якими мала розгорітися найгостріша боротьба, імена колишнього президента Жіскара д'Естена, колишнього прем'єра Реймонда Бара, лідера парляментарної групи Союзу за французьку демократію Шарля Міона.

Все показує, що вибори у Франції будуть прегострі і прецікаві.

КЕРІВНИК НАТО КРИТИКУЄ ООН

Брюссель, Бельгія. — Генеральний секретар Північно-атлантичного оборонного союзу бельгієць Віллі Кляс висловив гостру критику з приводу неуспішного співробітництва НАТО з ООН.

Між іншим, В. Кляс заявив, що НАТО більше не буде мати до діла з ООН на попередніх умовах, оскільки вони спричинили поразку миротворчої місії в Боснії. Тому коли знову виникне потреба у сприянні НАТО миротворчим операціям ООН, серед членів бльоку не буде взаєморозуміння. „Ми згідні допомагати ООН, однак не треба нас тлумачити як безмовних виконавців цієї організації",— підкреслив В. Кляс.

Керівник НАТО дав також декілька важливих інтерв'ю для західньоевропейських газет, в яких він признав, що „автономія НАТО як незалежного бльоку перебуває в небезпеці через суперечливі стосунки з ООН". Покликуючись на приклад Боснії, де 24,000 вояків і старшин контингенту ООН потрапили в безвихідну ситуацію, ставши, властиво, закладниками боснійських сербів.

В. Кляс пояснив, що оскільки серби зуміли прикритися миротворцями, ніби „живим щитом", то операції НАТО стали неможливі. Ще раніше подібне становище складалося в Руанді і Сомалії. Тому якщо НАТО в майбутньому згодиться помагати ООН, то вимагатиме всієї повноти влади у військових рішеннях.

КИЇВ. — Синод Української Православної Церкви КП задовольнив прохання єпископату, духовенства і мирян Української Автокефальної Православної Церкви, соборноправної, у ЗСА щодо прийняття їх у лоно УПЦ КП. Прийнято також парафії УАПЦ в Австралії. Це вже друга помісна Православна Церква, яка виявила бажання приєднатися до УПЦ КП. Першою це зробила Православна Церква Західної Европи з парафіями у Франції, Еспанії, Португалії, Італії та Канаді.

КИЇВ. — Заступник голови УНА Дмитро Корчинський на запитання кореспондента УНІАР „Чи є у Чечні члени УНСО?", відоповів, що згідно з законом, затвердженим Верховною Радою минулого року, участь українських громадян у збройних конфліктах на чужих територіях є злочином. Уже відбулися перші судові процеси і особи, яких звинуватили у найманстві, відбувають кару. „Якщо у Чечні є українці, то вони займаються сільськогосподарськими роботами. Безумовно, якісь українські добровольці там є. Якщо вони стріляють, то це не унсовці, а якщо там є унсовці, то вони не стріляють, а надають гуманізтарну допомогу, — сказав Д. Корчинський.

ЛЬВІВ. — Концерн „Львівприлад" уже другий рік випускає малі швейні машинки „Орбіта" високої якости. Вони роблять чотири стрічки і виконують 17 операцій. Недавно на цьому ж заводі розпочали випуск мікрохвильових печей „Оксана" з трьома програмами приготування їжі.

ТАРАЩА, Київська область. — У село 10-го грудня вперше прийшов поїзд. Спорудження 21-кілометрової залізниці тут розпочиналося тричі: у 1911, 1944 і в 1993 роках. Перешкодили Перша світова війна, потім Друга світова війна і бюрократизм совєтських властей. Тепер мешканці Таращі завдячують завершенню залізниці голові Верховної Ради Олександрові Морозові, який кандидував від Таращі і посприяв у закінченні залізниці.

Українське козацтво протестує проти відновлення КПСС-КПУ

Київ (Р. Р.). — Генеральна канцелярія Українського Козацтва поширила заяву з приводу спроб регабілітації КПСС-КПУ на території України. Звертаючись до депутатів Верховної Ради України, автори заяви нагадують, що в Україні не було національної Комуністичної партії, а були лише формально оформлені у КПУ бойові загони КПСС, яким, серед іншого, доручалося нищити українську націю та створювати умови для колоніяльної експлуатації українського народу Росією. „Винищувалися фізично навіть члени колишньої Української Компартії (боротьбістів) тільки тому, що та партія була українською", — сказано в заяві.

Заборона КПСС-КПУ у 1991 році могла б покласти край напуванню московської колоніяльної адміністрації в Україні. Але в Україні при владі залишилося КПСС-КПУ, яке є винуватцем сучасного стану. Це дало змогу зареєструвати такі партії й організації, які стали правонаступниками КПСС і зіграли свою негативну ролю.

У заяві міститься заклик притягти до суду КПСС за усі скоєні злочини від 1918 року.

Тим часом газета „Вечірній Київ" з 9-го грудня повідомила, що військова прокуратура Центрального регіону України поновила розслідування злочинів, вчинених керівництвом КПСС-КПУ, у зв'язку з розстрілами мирного населення у внутрішній тюрмі НКВС по вулиці Інститутській, у підвалі колишнього Жовтневого палацу культури і таємними похованнями закатованих у 19-20 квадратах Дніпровського лісництва під Києвом.

Після повідомлення про це, Київський регіональний клюб виборців „Громадянська думка" надіслав Президентові України Леонідові Кучмі листа, нагадуючи, що слідство було зупинено керівництвом Компартії України після того, як четверта державна комісія (на відміну від трьох попередніх) двозначно довела причетність до злочинів колишніх комуністичних керівників. Координаційна Рада звертає увагу Президента, що деякі працівники прокуратури намагаються перекласти провину з комуністичного керівництва на безпосередніх виконавців. „Ці спроби йдуть від тих самих членів забороненої КПУ, — сказано у зверненні, — які, рятуючи власну партію від народного суду, вдаються до хитрощів".

Автори листа вимагають суду над „вбивцями за письмовими столами".

Є. Ґайдар пропонує допомогу Л. Кучмі

Київ (Р. Р.). — Тут 9-го грудня газета „Всеукраїнскіе Вєдомості" надрукувала звернення відомого російського державного діяча Єгора Гайдара до Президента України Леоніда Кучми.

У листі Гайдар звертає увагу, що затримка з реформами в Україні привела до того, що люди отримують два з половиною рази менше, ніж у Росії. Це і змушує українських торгівців везти свою продукцію на продаж до Росії. Українська валюта проти російської знизилася в 30 разів, хоча в Росії реформи не такі вже й успішні. Але при здійсненні їх у Росії виявилися труднощі, помилки і недоліки, і цим досвідом він, Гайдар, хотів би поділитися з українськими реформістами.

„Дуже радий, що, не дивлячись на масову протидію наших політичних недругів..., ми виходили на цей єдино плодотворний шлях в інтересах наших народів", — пише Є. Гайдар.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 13-ГО ГРУДНЯ, офіційні чинники Уряду президента Билла Клінтона, почали натякувати кореспондентам засобів масової інформації про можливі зміни у бюрократизмі Федерального уряду, що ними Президент хоче заімпонувати виборцям, всупереч республіканцям. Останні вийшли переможцями в минуломісячних виборах завдяки тому, що серед своїх виборчих обіцянок пропагували зменшення федерального бюрократизму. За словами згаданих урядовців першою жертвою мабуть стане Федеральне управління житлових будинків,що його створено тому 60 років у час депресії для допомоги пересічним громадянам у купні власних домів. Президент Клінтон пропонує перетворити це в корпорацію контрольовану Урядом.

ФЕДЕРАЛЬНА КОРПОРАЦІЯ забезпечення депозитів повідомила про затруднення приватної фірми для того, щоб перевіряла чи банки та інші щадничі інституції достатньо пояснюють клієнтам, що інвестиції взаємного фонду /Mutual Fund/ не є забезпечені Урядом. За словами речниці Федеральної корпорації забезпечення депозитів /FDIC/ Рікі Тігерт, ціллю цих семимісячних дослідів буде зясування, чи потрібно додаткових правил, щоб у цьому випадку остерегти покупців-клієнтів.У випадку якщо досліди викажуть, що дана інституція не дає потрібних інформацій то вона буде наражена на офіційне застосування відповідних потягнень.

МИНУЛОГО ВІВТІРКА, 13-ГО грудня, американська авіяція зазнала ще одної невдачі — катастрофи, жертвами котрої стало 15 громадян. Згідно з наспілими вістками, малий першоклясний джетовий літак регулярних полетів типу Амерікан Ігл 31, зближаючись до Міжнародного летовища Ралі-Дюргем у Північній Кароляйні під час дощевої бурі о 7-ій год. вечора розбився. З 20 пасажирів і обслуги 15 загинуло, інші знаходяться у місцевих лікарнях. Причини цього випадку покищо місцевим властям не відомі.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ВЖЕ ВІД часу своєї минуломісячної виборчої перемоги говорять про свої пляни, щодо зменшення податків для громадян середньої заробітної групи. Щоб не бути позаду демократи, зокрема конґресмен Ричард Ґепгард з Міссурі, керівник демократичної меншости у Палаті Репрезентантів, у вівторок, 13-го грудня, запропонував свій плян. Крім того аналітики твердять, що з окремим своїм пляном зменшення податків виступив також президент Билл Клінтон. Ці пропозиції мають ось які спільні ціхи: вони будуть дуже коштовними та майже незамітними у бюджеті середньо-заробітної кляси громадян. Крім того більшість економістів, не зважаючи на їхні політичні переконання, уважають ці пропозиції глупими.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ТБЕРДИТЬ, що в короткому часі звичні звуки на телевізійних екранах та в радіо, які остерігають населення про незвичні події надходячих небезпек, будуть замінені новою системою. Оновлення буде полягати не тільки у зміні звуків даного сиґналу, але також в тому, що звуки перестороги лунатимуть навіть тоді, як апарати телевізій, радіо чи іншої електронної апаратури не є включеними. Все це у недалекому майбутньому, а покищо нова система буде швидшою з коротшими сиґналами, яка потребуватиме менше часу у проникненні крізь повітряні хвилі.

У СВІТІ

ЖАК ДЕЛЬОР, теперішній голова Еврокомісії і один з лідерів Соціялістичної партії Франції, не зважаючи на ту обставину, що він був найсильнішим претендентом на пост президента від соціялістів, відкликав свою кандидатуру. Цей крок він пояснив своїм 70-річним віком, який „зобов'язує спробувати зрозуміти самого себе", а подруге, Ж. Дельор не хотів би бути президентом, який мусить співпрацювати з прем'єр-міністром — представником бльоку правих партій. Спостерігачі підкреслюють, що своїм рішенням Ж. Дельор сплутав карти передвиборчої президентської кампанії у всіх політичних таборах країни, й тепер слід чекати будь-якої несподіванки.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПЛЕНУМІ партії Демократичний вибір Росії, її лідер Єгор Ґайдар проголосив про початок підготови своєї партії до нових парляментарних виборів, які, на його думку, можуть відбутися вже весною 1995 року. Щодо ставлення Демократичного вибору Росії до президента Бориса Єльцина, то Є. Ґайдар, визнавши факт „масового невдоволення президентом", сказав, що „іншого, більш авторитетного демократичного лідера не існує", тому ДВР буде, як і раніше, підтримувати теперішнього президента, водночас критикуючи його за непослідовність і надмірні компроміси. Є. Ґайдар передбачає, що перемога демократів у виборах дасть можливість зформувати у Державній думі замість „комуністично-неофашистської більшости поміркованодемократичну більшість" і перетворити уряд „з аморфної інституції у групу однодумців".

ЗІ СХОВИЩА державної публічної бібліотеки в російському місті Санкт-Петербурзі цими днями викрадено декілька десятків давніх філософських трактатів з Китаю, Монголії, Тибету і Близького Сходу. Їх у Росію в 1843 році привіз монах Йоакинф Бічурін, який у ті часи очолював російську духовну місію в Пекіні. Вартість викрадених манускриптів перевищує 100 міл. дол. Злодії діяли так професійно, що зуміли цілком невтралізувати модерну систему сиґналізації.

ФІЛІППІНСЬКА ІСЛЯМСЬКА фундфаменталістична група „Абу Саяд" взяла на себе відповідальність за недавній вибух у літаку Боїнг-747, що летів з Маніли у Токіо і був змушений сісти, досить щасливо, на летовищі японського міста Нага, провінція Окінава. Вибух стався на 10-кілометровій висоті, в літаку летіли 273 пасажири і 20 членів залоги. У висліді терористичної акції загинув один пасажир-японець і декілька дістали поранення.

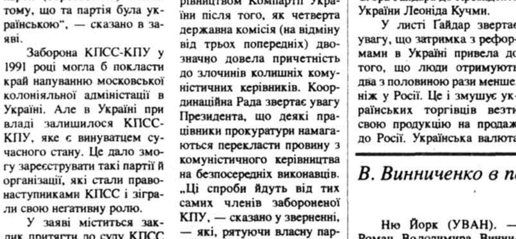
ПРЕДСТАВНИКИ генеральної прокуратури Арґентини остерегли знаменитого футболіста Дієго Марадону, що йому загрожують чотири роки тюремного ув'язнення за те, що 2-го лютого цього року він стріляв з пневматичної ґвинтівки у групу журналістів, які намагалися взяти в нього інтерв'ю. Як відомо, видатний футболіст тепер не бере участи у змаганнях, бо ще не закінчилася 15-місячна дискваліфікація, спричинена вживанням допінгу на чемпіонаті світу в 1994 році. На осторогу слідчого Д. Марадона відповів так: „Те, що я зробив, навіть порівняти не можна з діями військових під час диктатури 1976—83 років. Однак їм простили все. Чому ж до мене суд має бути більш суворим?"

В. Винниченко в перекладі на німецьку мову

Ню Йорк (УВАН). — Роман Володимира Винниченка „Записки кирпатого Мефістофеля" появився українською мовою 1917-го року і був часто передруковуваний в Україні аж до 1930-их років. У творі автор демонструє конфлікт етичних та моральних вартостей, раціональних та емоційних елементів, особистої свободи і подружжя та любовних трикутників. До 1930 року роман також був друкований у перекладах на російську, гебрейську та словацьку мови.

Тепер, за дозволом Винниченківської комісії та УВАН в Ню Йорку „Записки кирпатого Мефістофеля" появилися в Берліні в перекладі Рольфа Ґебнера на німецьку мову, під назвою „Der SchiefnKsige Mephisto: Ein Beziehungsroman", у видавництві Rutten & Loening.

Є. Тріска подарувала 50 строїв для театрів Львова

Студентки зі Львова, модельки, після показу моди з модельєркою Є. Тріскою (посередині)

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Євгенія Тріска, модельєрка з Ню Йорку, відвідала літом цього року свій рідний Львів і привезла зі собою пів сотні різних суконь та строїв своєї роботи, щоб показати їх у Львові і Києві на окремо для того призначених показах моди. Показ у Львові відбувся саме в часі відкриття пам'ятника Михайлові Грушевському і викликав велике зацікавлення та численну участь жіноцтва, із Атеною Пашко, головою Союзу Українок, на чолі. У висліді широкого відгуку, який показ моди Є. Тріски викликав у Львові, вона постановила залишити привезені моделі та подарувати вісім із них визначним жінкам сьогоднішньої України, 15 солістам Львівської опери, а 14 Молодечому Театрові ім. Леся Курбаса

(Закінчення на стор. 3)

ПОМЕРЛА І. ШКАФАРОВСЬКА

Йонкерс, Н. Й. — Тут у середу, 14-го грудня ц. р., померла трагічно в автомобільному випадку на 58-му році життя св. п. Іванна Шкафаровська, мати відомого співака Степана Шкафаровського і теща радного УН-Союзу Аліка Худолія. Панахида буде відправлена в п'ятницю, 16-го грудня, в год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Бачинського-Черка, при Йонкерс аве. в Йонкерс, Н. Й. Похорони з того ж заведення в суботу, 17-го грудня в год. 9-ій ранку до церкви св. Михаїла, при Шоннард пл., в Йонкерсі, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.

Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Президент Б. Клінтон і податки

Демократична партія в Америці горда за свою назву „партія народу", але її називають також менше почесною назвою „партія видатків". Президенти, губернатори чи міські посадники, члени Демократичної партії, неначе традиційно щедрі на фінансування різних нових і старих проєктів, воно подобається громадянам, аж поки не приходиться платити за ті видатки. Їх покривається з державного бюджету, а посталий дефіцит латається новими податками.

В історії Америки рекорд такої щедрости у видаткуванні величезних сум, на покриття яких проголошено небувалі у стейті Ню Джерзі податки, зробив колишній його губернатор — демократ Джеймс Флоріо. Його популярність впала була так низько, що на автомобілях у тому стейті появилися наліпки: „Імпіч Флоріо" (судіть Флоріо). Виборці йому тих податків не забули і виграла вибори Крістін Вітман, республіканка, як кандидатка під гаслом обниження прибуткового податку на 30 відсотків. Губернатор нюйоркського стейту Маріо Квомо програв вибори, хоч заявився за ним республіканський мейор Ню Йорку Руді Джуліяні і виграв республіканець Джордж Патакі, який кандидував під двома гаслами — заведення кари смерти та обниження податків. Як він зможе обнизити податки, коли Маріо Квомо залишив йому у спадщину понад 4-більйоновий дефіцит бюджету — трудно збагнути. Президент Билл Клінтон виступив із промовою до народу, в якій заповів, що найближчим його ділом буде обниження податків, особливо для середньої кляси населення. „Республіканці є також за те" — додав коментатор. Маленьке спростування: це не є „також" республіканці за обниження прибуткового податку, а це їх, республіканців, плян, що його вони заповіли були, як одну з точок своєї програми діяльности від січня нового року.

Це партійно-політична гра, розрахована на підвищення популярности Президента, упадок якої проявився у лявінній перемозі Республіканської партії у виборах 8-го листопада цього року. Придумана дорадниками Президента політична тактика — зручна, але можна сумніватися, чи вона буде переведена у Конгресі, який має тепер в обох палатах республіканську більшість і де вони, республіканці, не будуть квапитися давати в руки Билла Клінтона аргументи, потрібні для перевибору на другу каденцію у 1996 році. Ситуація нелегка, бо бойкотування Конгресом доброї справи може принести так званий „беклеш" — погану реакцію у широких верствах суспільства. А втім, і в Республіканській партії та її представництві у Конгресі і між радіо-телевізійними коментаторами є грачі, які знатимуть, як насвітлити раптовий зворот політичної філософії Президента — щоб рятувати свою кар'єру. Існує приказка: „Краще пізно, як ніколи, — сказав китаєць, спізнившися до поїзду". Відворот від видаткування і латання державного дефіциту головно коштом бюджету на оборону — на перший погляд гарна річ. Широкі кола американського суспільства податливі на красномовну пропаганду, що саме доказала перемога Билла Клінтона в останніх президентських змаганнях. Чи воно вдасться і тепер? Все у світі можливе і дуже небезпечно бавитися у ворожбитство, бо одним із неписаних законів історії є, що „несподіванка є реальним чинником у політиці". Такою несподіванкою був вислід виборів 8-го листопада цього року. Впродовж найближчих двох років різне може статися. Але було би чудо, якби у тих 14-ох місяцях Билл Клінтон знову виплив „на чисті води і ясні зорі".

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Осип Труш

ТРАГЕДІЯ БОСНІЇ — ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ УКРАЇНИ

Останні події в Боснії переконують нас, що негативні міжнародні процеси повторюються там, де немає настанови ставити опір будь-якому порушенню і знівеченню міжнародного правопорядку брутальною силою. Ми є свідками подій, які нагадують окупацію Етіопії диктатором Італії Муссоліні в 1935—1936 роках, що спричинило упадок Ліги Націй. Подібною ситуацією пригадується теперішнє незавидне становище НАТО і ООН в Боснії. Тому що не зуміли знайти розв'язки до сербського етнічного чищення мусулманського населення колишньої федеративної Югославії, яке під кожним оглядом рівняється нацистівському голокостові й комуністичному Великому Голодові на Україні в 1932—1933 роках. Тут варто згадати про Мюнхен, коли Чемберлен хотів уступками задовольнити Гітлера в його домаганнях повернути частину Чехо-Словаччини в 1938 році. Всі ці зусилля задовольнити експансивні пляни диктаторів не давали ніякої розв'язки політичних чи економічних питань, а навпаки — посилювали наснагу до ще більших апетитів поширювати засяг їх експансивности.

І чомусь цей гіркий досвід нічого не навчив політиків Англії і Франції, які, може, найбільше були безпосередньо заторкнуті в Першу світову війну 1914 року, опісля в Другій світовій війні в 1939 році, і в 1947 році, коли почалася холодна війна, спричинена експансивними намірами СССР. Все це є наочним доказом, що диктатори не знають обмеження для своїх плянів окуповувати нові території чи поширювати свої впливи, а тим більше тоді, коли вони свідомі, що їх противник не має настанови відстоювати й берегти правопорядок у світовому маштабі, а в цій ситуації захитану стабільність Центральної Европи. Під кожним оглядом теперішні переговори з сербами, обіцянки й пропозиції в переважаючій більшості ігноруються сербською стороною, яка бачить перед собою нерішучість противної сторони.

Безумовно, що виглядів на стабілізацію в Боснії немає і, мабуть, її не буде, бо серби мають всі шанси забрати під свою окупацію більшу частину Боснії і Герцеговини. Треба бути приготованими до нових зазіхань сербів на Косово, Македонію і Албанію, а їм це вдасться зреалізувати при помочі Росії, яка буде допомагати сербам осягнути намічену ціль і тим самим бути фактором у дестабілізації миру на Балканах. Будьмо свідомі, що це не скінчиться в Боснії чи Герцеговині. Всі божевільні диктатори дістануть зелене світло, що можна все робити і не бути покараними за свої божевільні вчинки, а це в результаті будуть наслідки того, що діється в Боснії.

Щодо подій в Боснії, то наша молода держава, а особливо її Уряд, зобов'язані винести з цієї трагедії на Балканах дуже конкретні висновки і заздалегідь приготовлятися політично, економічно, а особливо мілітарно, щоби бути готовими захистити свою самостійність і державні інтереси. Так тепер маються справи, що це ми змушені в найближчому часі робити самі і своїми власними силами і зусиллями, бо покладати надії на те, що нам обіцяють Англія, Франція, ЗСА й інші країни, є дуже ризиковним, бо можуть нас лишити на льоду і на поталу зазіхання Росії. Події в Боснії є реальним прикладом цього.

Беручи до уваги потребу підтримувати добросусідські, політично-економічні стосунки зі всіми державами, постійно треба пам'ятати, що наші інтереси є першочерговим завданням оцінювати будь-яку поміч чи обіцянки такої допомоги з точки зору її реалізації, а це означає в конкретних ділах. Бо щойно тоді побачимо, на кого ми зможемо розраховувати і хто є корисним і надійним нашим партнером. І тому події в Боснії повинні бути для нас пересторогою на майбутнє. Приятелів у нас небагато, але ворогів теж не бракує. І цей факт реальної політичної ситуації виявила нарада 53-ох держав, яка недавно відбулася в Будапешті.

Роман Кухар

ЗНАМЕННІСТЬ ДОВІДНИКА „УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ"

Павло Пундій, „Українські лікарі", біобібліографічний довідник, книга І., Естафета поколінь національного відродження, Наукове Т-во ім. Т. Шевченка у Львові, Лікарська комісія УЛТПА, статті введення Ярослава Ганіткевича й Павла Пундія, теж у англійській мові, дослідні матеріяли П. Пундія, Я. Ганіткевича, Р. Осінчука, обкладинка Юрія Кучабського, список членів УЛТ, портрети й ілюстрації в тексті, пойменний показник, Львів — Чикаґо, 1994, ст. 327.

В цьому замітному документаційному виданні Лікарського збірника належить відзначити зразкову співпрацю його автора д-ра Павла Пундія з головним редактором проф. Ярославом Ганітчаком і членами Редакційної колеґії д-ром Максимом Бойком, д-ром Петром Моцюком, проф. Мирославом Семчишином, д-ром Павлом Джулем, д-р Іриною Даценко, д-ром Михайлом Дубовим, проф. Олегом Романівим, Стефанією Юсько, мовним редактором Романом Стефанишином та іншими співробітниками.

Отак, завдяки спільним заходам і зусиллям діяспорних та крайових професіоналів, появилась якісна наукова праця, що збереже в анналах медичного звання видатні імена й досягнення українських лікарів і стане спонукою для складення чергових довідників цілої плеяди наших професійних груп. А на те велика потреба, зважаючи на постійний відхід у вічність рідних представників науки, культури, політології й мистецтва.

Біобібліографічний довідник „Українські лікарі" чітко унаочнює, скільки багатогранних заслуг у всенародному житті поклали опікуни здоров'я нашого народу, що не обмежувались виключно до фізичного, індивідуального й загального медичного догляду, але й записали славні сторінки їхньої участи в різних основних галузях національного буття нашої спільноти. Відомо, що між українськими лікарями вирізнялись люди патріотичного духу, державні мужі, суспільники, письменники, журналісти, меценати мистецтва, щедрі доброчинці на національні цілі. Бути гідним членом цього престижного звання означало для кращих одиниць нашої лікарської громади — дбати про фізичне й духове здоров'я своїх громадян, згідно з засадою „у здоровому тілі — здорова душа" та вкласти свою частину для збагачення загальнонаціонального добра.

Праця д-ра Павла Пундія замітна з декількох поглядів: головно, вона ґрунтовно й об'єктивно опрацьована в подачі біографічних профілів та їхній суспільній оцінці. В міру доступного авторові й редакційній колеґії біобібліографічного матеріялу, збірник охоплює довідки крайових та діяспорних лікарів, з більшим зосередженням на представниках медичної професії Західньої України, зокрема її старшого покоління. Д-р Пундій, як директор архіву й бібліотеки Українського Лікарського Т-ва Північної Америки, з великою посвятою призбирував і зберігав біобібліографічні дані про наш лікарський світ, чим він, зрештою, з питоменним собі хистом та послідовністю, користувався протягом довгих років у своїх частих пресових дописах, які постійно поміщувано на сторінках „Свободи". Із самих його некрологів можна б було скласти книгу.

„Українські лікарі" — це монументальний твір (поточне видання — тількищо перша частина запляннованої цілости), що віддає, досі відсутнє, належне признання понад чотирьом сотням наших лікарів. Довідник важливий і для людей поза медичною професією, адже між нашою лікарською братією стільки видатних представників культурно-наукового й загальносуспільного життя. Згадати б лиш деяких лікарів-письменників: Степана Руданського, Юрія Липу, Софію Парфанович, Володимиру Крушельницьку, Василя Кархута, Михайла Качалубу, Іляріона Чолгана; немало серед них видатних публіцистів: Юліян Мовчан, Тома Лапичак, Ростислав Сочинський і т. д.

Наші лікарі були й державними та громадськими діячами, як от Ярослав Окуневський, Євген Озаркевич, Модест Левицький, Щасний Сельський, Дмитро Одрина, Іван Куровець, Іван Липа, Маріян Панчишин та інші.

Наукова й суспільна діяльність не чужа рідним представникам медичного світу, про що засвідчують такі світочі: Іван Горбачевський, Степан Балей, Василь Плющ, Ярослава Рудницька-Кришталька, Максим Музика, Іван Базилевич, Роман Осінчук. Список видатних лікарів-суспільників можна б довільно продовжувати.

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

У РОЗДУМАХ ПРО ВІРУ В БОГА

„Англо-українська антологія американської релігійної поезії". Дібрав, упорядкував і переклав Василь Ящун. Вид. „Св. Софія" Релігійне Товариство Українців Католиків ЗСА, Філядельфія-Піттсбурґ, 1994, стор. І–XIV, 209.

I

Рецензована книга — це перша „Англо-українська антологія американської релігійної поезії", що охоплює спадщину чотирьох сторіч (XVII–XX). У ній маємо твори 36 авторів (27 американців, 5 англійців, одного українця і трьох невідомих авторів). Серед авторів чимало широковідомих поетів і пись-менників, наприклад, Едвард Тейлор, Едґар Елен По, Ралф Валдо Емерсон, Генрі Водсворт Лонґфеллов, Джеймс Рассел Ловелл, Едвин А. Робінсон й інші. У книзі зареєстровано кілька жанрів релігійної літератури, які заслуговують на увагу: загальні жанри, спільні для більшости літератур — гимн, ода, молитва, заклинання, присяга. Є тут також жанри льокальні, розповсюджені лише в літературі певного народу, наприклад, гебрейський псалом, який перейшов до християнських релігій та середньовічні містерії і міраклі.

Автор дібрав широку наочну кількість творів (121), уважно їх впорядкував і переклав з англійської мови на українську та 12 віршів українських в англійському перекладі.

Перекладами займався В. Ящун уже раніше. Вперше знаходимо їх у збірці „З нив і доріг життя" (1986) і, як там зазначено, вони походили з 1981–1985 років. Це були переклади зі слов'янських і неслов'янських літератур, близьких перекладачеві естетичними почуттями та ідейно тематичним змістом, але в своїй більшості різних духом, патосом і здатністю поета бачити щось нове й не помічене іншими.

Естетичні почуття й ідейно-тематичний зміст у рецензованій антології є зовсім інші. Вони тут глибоко релігійні. В їх центрі Бог і людина з її прагненнями і бажаннями. Широко відображено тут і загальнолюдський характер, людське життя, висказано таємничу загадку буття. Це ніщо інше, як символ духового прагнення людини, що зростало протягом віків. Це те сміливе слово, перед яким німіють філософські системи та де завершується таємничий процес єднання душі й тіла, де одна тільки віра може дати людині надію на спасення.

Ці твори мусіли сильно промовити до В . Ящуна, який вирішив увести їх в українську культурну скарбницю. Він це здійснив своїми мистецькими перекладами. У них відчуваємо потужні лінґвістичні й літературознавчі заходи та сильне перекладацьке хотіння — сприйняти якнайкраще оригінал, відчути його мистецьку форму та вільно передати рідною мовою. Як наслідок маємо переклади близькі до оригіналів; без будь-яких недоліків, що вказували б на непідготовленість українського поета, справитися часом з тяжкими до вирішення специфічними труднощами мистецького першотвору. Немає тут і замітних перенесень мовного багатства з однієї стилістичної сфери в іншу, зі шкодою для естетики слова. У перекладах повно звучить живе українське слово, його багата інтонація, дзвінкі алітерації, часом навіть відсутні в рівнозначних англійських словах, проте органічно притаманні англійським складам:

Я йду до моєї-то спадщини духа; з радістю йду.
Цю радість в душі своїй вільній знайду.
Проте я надіюсь, що часом в мандрівочках духа мого
я зможу спинитись близь праху твого. (Стор. 141)

В англійському оригіналі

I go to my inheritance, and go
With joy that only the freed soul can know;
Yet in my spirit wanderings I trust
I may sometimes pause near your sacred dust. (Page 140)

Робити переклади — це мистецтво, часом навіть і більше, як творити свій власний твір. Це ж відтворення змісту й форми літературного твору, написаного однією мовою за допомогою засобів іншої мови. Адже кожна мова має свої, їй одній належні засоби, особливості й властивості в такій мірі, що для того, щоб передати вірно якийсь образ чи фразу, в перекладі іноді слід їх зовсім змінити.

В англійському оригіналі „Псалом життя" Генрі Водсворта Лонґфеллова:

Life is real! Life is earnest!
And the grave is not its goal;
„Dust thou art, to dust returnest",
Was not spoken of the soul. (Page 56)

Цей уривок в українському перекладі В. Ящуна звучить:

Жить — не сон! Життя — геройство!
Тіло мре, а не душа.
„Прах єси — і в прах повернеш" —
Не про душу ці слова. (Стор. 57)

Щоб вірно передати два перші англійські рядки, слід їх зовсім змінити, тобто не передавати їх буквально, а зберегти дух першотвору. Ще вищої марки є приклад перекладу вірша „Сьогоднішнє бажання" Джана Ґрінліфа Віттієра:

But, bowed in lowliness of mind,
I make my humble wishes known;
I only ask a will resigned,
O Father, to thine own! (Page 98)

В українському перекладі:

Лише з поклонінням у скромності духа
Такі ось бажання моя шле душа:
Мій Отче Небесний, я тільки благаю,
Щоб воля Твоя моєю була. (Стор. 99)

У цьому вірші треба було не тільки змінити рядок, але й переставити рядки оригіналу (останній рядок зробити передостаннім в перекладі), а буває і додати окремий рядок, якого зовсім немає в першотворі. Наприклад, у цьому ж самому вірші треба додати „Отче Небесний!" (перший рядок у першій строфі), щоб вірш у перекладі звучав як поклоніння.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Леонід Грабовський

„Дійшов свого зросту і сили"

(Концерт Миколи Сука в Еліс Таллі Голл)

Виповнюється чотири роки, відколи піяніст Микола Сук переніс свою виконавську діяльність на американський терен. Тут вона набула незнаної перед тим насичености й розмаїття. За власним визнанням артиста, ніколи раніше не доводилось йому працювати так напружено над поширенням свого репертуару, передусім камерного. В деякі місяці доводилося грати все нові й нові для себе речі з різноманітними камерними ансамблями мало не щотижня. Все це — поряд із численними турами по Европі (зокрема, з оркестрою Київської фільгармонії, по Австрії та Німеччині), поряд із виступами в Україні та в Росії, а ще — активною діяльністю в галузі музичних записів. Подібна інтенсивність вимагає багато сил, іноді — аж до виснаження. Але зате вона неймовірно інтенсифікує зріст майстерности виконавця, нагромадження того, що серед фахівців зветься естрадним досвідом, зміцнює самоопанування й певність своїх можливостей, елімінує напруження, побоювання невідомих і підступних невдач, — все те, що часто-густо буває закорінене в підсвідомості того чи іншого соліста-концертанта. Таким чином, потенціял мистця розкривається повністю, він доводить собі й світові, на що він спроможний, і стверджує свою абсолютну артистичну зрілість.

Отож, Микола Сук на сьогодні є одним із найзріліших та найрізносторонніших солістів-інструменталістів України у цілому, а не лише тільки піяністів. Його гра має твердий і витривалий „стандарт надійности", викінченість і досконалість, „знак якости", як звикли висловлюватися в Україні. Сукова віртуозна техніка дозволяє йому на оволодіння тими вершинами світового піяністичного репертуару, котрі приступні лише для таких велетнів, як Владімір Горовіц, Клявдіо Аррау, Мауріціо Полліні чи Артуро Бенедетті Мікеляндджелі. Виховання й уподобання М. Сука визначають ту головну ділянку історії фортепіянової музики, на якій здебільшого концентрується його увага як соліста-піяніста: це — Бетовен, Шопен та Ліст. Ця „велика трійка" була й залишається „хлібом насущним" для поколінь і поколінь піяністів протягом останніх півтораста років. У виконанні творів саме цих композиторів формувалася й стверджувалася індивідуальність мистця. Епізодично до них додаються й такі імена, як Брамс чи Барток, але це — якби обабіч основного річища.

Програма концерту М. Сука в Еліс Таллі Голл, Лінкольн Центр, в Ню Йорку 23-го жовтня ц. р. була з величезною старанністю відібрана, глибоко продумана і максимально обмежена. Перший її відділ становили цикли мініятюр: „Сім багателів" Бетовена, „На волі" Бартока та „Дитяча музика" ч. 3 Сильвестрова; після перерви прозвучала монументальна Соната Б-мінор Ліста.

Бетовен Сука — це радше Бетовен, ближчий до інтерпретацій Святослава Ріхтера чи Вальтера Ґізекінга, ніж Ґлена Ґульда чи Марії Юдіної. Тут він постає більш клясично-зрівноваженим, де динамізм та енерґетика скуті залізними вимогами системи форм. Це направду більше відповідає істині — адже Бетовен є клясик і романтик одночасно: одне його Янусове обличчя обернене у бік Гайдна і Моцарта, а друге — до Шопена, Шумана й Брамса.

Багателі тв. 33 — це по суті музичні жарти й розваги, повні життя, гумору, дотепів і сюрпризів, де композитор якби відпочиває від серйозніших завдань. Тим то тут переважає рух та енерґія за рахунок філософічної концентрації на „світових проблемах". Сук є майстром пальцевої техніки, і він вміє видобути у стрімких пасажах (особливо високого реґістру) прозорі, але цілком матеріяльні світляні барви надзвичайної принадности. Викінченість фразування, виразні динамічні контрасти, чіткий, проте не формальний ритм характеризували це виконання. У сімох п'єсах ми почули якби сім ситуацій, сім моментів Бетовенового життя, нібито побачили сім відмінних його портретів.

Різким контрастом до цих веселих, дотепних, молодечих сторінок стала музика Беля Бартока. Його п'ятичастинний цикл типу сюїти „На волі" належить до найоригінальніших серед його фортепіянової спадщини. Прагнучи позбутися найменших ознак банальности й зужитости виражальних засобів, сміливо ставлячи чола новим естетичним віянням, Барток 1926 року незмірно далеко відійшов від національного романтизму своїх перших творів. Музика його має темне, похмуре забарвлення, вона повна шорстких дисонансів, вуглястих мелодій — власне, не мелодій, а коротких мотивів, що нерідко повторюються з обсесійною впертістю. Не раз мелодія й поготів зникає геть, і залишається або оголений ритмічний кістяк, або неясна, загадкова звукова пляма. Фортепіяно виступає тут вже не як інструмент співу (точніше, імітації співу, як це було за доби романтизму); на перший плян висуваються його перкусійні властивості. В цьому аскетичному примітивізмі чи барбаризмі (слід згадати, що одна з п'єс композитора таки носить назву „Allegro barbaro") чується, проте, чимало суґестивної сили. Насамперед же для втілення цього — дуже осібного — світу звукообразів, де вибухові гопакоподібні танці сусідують подекуди з заціпенінням нічного цвинтаря, Сукові потрібно було зужити багато сил фізичних — і це йому вдалося не менше, ніж перед тим у Багателях. І не дивина — адже твір вперше був вивчений ще для конкурсу Ліста—Бартока у Будапешті чверть століття тому, і з того часу інтерпрета-

(Закінчення на стор. 3)

Є. Тріска...

(Закінчення зі стор. 1)

також у Львові.

Наслідком такого „княжого дару“ наспіли численні подяки і листи, як також статті у пресі України.

Ось, що пише Надія Труш, редактор літературного відділу Львівського Театру Опери та Балету ім. Івана Франка:

У Львівському Театрі Опери та Балету ім. І. Франка розпочався 95-ий театральний сезон. І направду надзвичайно вдало, — кажуть артисти, — бо ми одержали прекрасний подарунок. А зробила його жителька Ню Йорку модельєр Євгенія Тріска. У липні, на запрошення працівників театру, вона відвідала кілька опер: „Юланту“ П. Чайковського, „Мадам Баттерфлай“ Д. Пуччіні, „Кармен“ Ж. Бізе і дуже схвилювалася співом та грою артистів. Тому й вирішила зробити їм приємність: принесла в дар театрові 15 концертних суконь для солісток опери.

А перед цим львів'яни любувалися моделями з колекції Є. Тріски у Національному Музеї. Були тут представлені вечірні, коктейлеві, концертні сукні для жінок різного віку. І в підборі матеріялів і в пошуках моделей і в декорі позначився добрий смак, відчуття кольору і стилю. Тому так багато глядачів говорили про талант художниці та її золоті руки.

Ось кілька записів із книги відгуків: „Ваша колекція виражає ідею гармонії і краси, втілює сміливий пошук і національні естетичні цінності, вона сучасна і прекрасна. Цей показ залишиться незабутньою подією для львів'ян“ (Тетяна і д-р Люба Віталіш).

„Захоплююся вашим талантом. Якби ви були дочкою іншої країни, то опинилися б серед визначних дизайнерів у творчості жіночої моди“ (Данута Романув, Польща).

„Показ моделей у Львові — це та ластівка, що дала нам можливість побачити, як працюють і чого досягли наші співвітчизники за межами України. Цікавим і оригінальним моментом у творчості п. Євгенії є оздоблення кораликами та ручний розпис тканини, що створює неповторний національний кольорит у сучасному одязі“ (Ірина Тимченко, дизайнер).

Відома діячка жіночого руху в Україні А. Пашко виступила після завершення показу і назвала його святом естетичної насолоди, поезії і краси. Саме так сприйняло творчість Є. Тріски львівське жіноцтво. Багато любителів вишуканого стилю прагнули придбати в художниці дещо для себе. Але вона нічого не продавала, а роздаровувала відомим українським жінкам. Велика колекція дісталась Молодечому Театрові ім. Л. Курбаса у Львові. Такий королівський жест мисткині викликав сенсацію. До Львівського Театру Опери і Балету раз-у-раз телефонують: коли знову можна буде побачити витвори Є. Тріски. Цікавим відповідаємо: в нових шатах виступлять солістки опери у концерті під час конкурсу вокалістів ім С. Крушельницької. А наразі складаємо художниці Є. Трісці велику подяку“.

Колектив Молодечого Театру ім. Л. Курбаса написав не менш сердечну подяку стверджуючи, що 14 строїв, це для них неоцінений дар, за який вони безмежно вдячні.

Всі ці матеріяли, як доказ свого справді княжого дару (який вона оцінює вартістю 10,000 дол.) Є. Тріска принесла до редакції нашого щоденника враз із світлинами показу.

Знаменність...

(Закінчення зі стор. 2)

Годиться зробити декілька зауважень у формальному питанні цього вельми цінного видання. Його треба конче доповнити відсутніми тут довідками живих і померлих членів медичного звання. Важко зрозуміти, чому не поміщено в довіднику так багато відомих із суспільної праці сьогодні лікарів — Романа Смика, Михайла Гука, Ахіля Хрептовського, Мирослава Коленського, Василя Трухлого, Богдана Рогозинського і т. д. Не поміщено тут і видатних померлих лікарів-суспільників Нестора Процика, Олександра Сидоряка, Зенона Винницького, Мирослава Биха, Захаря Шупера, Ждана Новаківського та інших заслужених членів медичного звання в Україні й на еміграції.

Мова видання щоправда крайового вжитку, проте повинна б більше відповідати самобутньому національному духові рідного мововжитку, замість насадженим російським режимом стандартам. Вражає правопис уживаних у довіднику слів із „а“, замість „я“, наприклад: Юліан, Філадельфія, Шатобриан, матеріал, спеціаліст, зокрема з твердим російським „л“: лабораторія, ларингіт; ужиток „ф“, замість „т“: кафедра, міф; зросійщені іменникові форми: флот, туберкульоз, клас, зал, роль, замість: фльота, туберкульоза, кляса, заля, роля; переважають приголосні „г“, замість „ґ“: Надрага, грип, замість Надраґа, ґрипа; подибуються прогріхи в іншомовних словах, наприклад: memori, Gloria Victus, зам. memory, Gloria Victis. Українська мова багатша від російської у словозміні, відмінках, наприклад, у кличному й родовому, що відсутні в російській мові. Наша мова розрізняє „козаче“ від „козак“, чи родовий відмінок „роковини державности“ від місцевого й давального, наприклад, „сила у державності“, „завдяки державності“.

Проте потреба встановлення загальнонаціональних правил правопису, вільних від вимушеного впливу імперського вирівнювання, покищо поступається іншим пріоритетам.

Довідник „Українські лікарі“ своїм суцільним змістом і вагомістю — це один з передвісників національного відродження в Україні, і його треба щиро привітати.

Зацікавленим читачам у цьому виданні слід звертатися на адресу: Dr. Pawlo Pundy, 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Ill. 60635.

„Дійшов...

(Закінчення зі стор. 2)

ція піяніста набула нових рис і справжньої глибини. У його виконанні емоційний зміст Бартокового твору виступає якби обідраний з серпанкового прекраснодушшя і перетворюється на сконцентровану екстазу пристрасті.

Український композитор Валентин Сильвестров дуже плідно працював у галузі фортепіянової музики. Йому, між іншим, належать три Сонати (недавно вони вийшли на компакт-диску французької фірми ERATO) і чимало циклічних творів меншого засягу. Стилістику сильвестрівської фортепіянової музики, її індивідуальні риси може визначити така синтетична формула: Моцарт — Шопен — Дебюссі — Скрябін — Веберн, в розумінні їх як духових попередників. Манері письма В. Сильвестрова у його зрілих творах притаманні інтимний ліризм, щоденниковість, часто — елегійність, подекуди — дуже своєрідна темпераментна каприччіозність. Фактура творів завжди прозора і елеґантно викінчена. Композитор любить тихі делікатні звучання, високі реґістри інструменту; плинні й невловні ритми часто якби „зависають“ у просторі.

„Дитяча музика № 3“, що ввійшла до програми 23-го жовтня, стоїть дещо осторонь основного корпусу сильвестрівських творів. Цей бо цикл для фортепіяна (зазначимо, для дитячого слухання, а не до грання, як і в Шумана) становить собою рекомпозицію, переробку начерків юнацької доби, спроб пера й фраґментів, що виникли в ту пору, коли композитор був ще учнем однієї з музичних шкіл Києва і коли він захоплювався музикою Шопена, Шумана і Чайковського; до консерваторії було ще далеко, а до оформлення власного стилю — й поготів. Не дивно, що для тих слухачів, які знають твори зрілого періоду, „Дитяча музика“ була сюрпризом, якби мандрівкою у XIX століття. Для виконання „Дитячої музики № 3“ М. Сук вжив найвишуканіших барв своєї звукової палітри (його piano та pianissimo напрочуд гарні та співучі). М'якими, делікатними доторками піяніст обережно ліпив цей скромний музичний барельєф з давноминулого часу, інтимно-лагідні, повні задуми мелодії якого, завинені у серпанки прозорих акомпаньяментів, довго танули по найдальших кінцях просторої залі.

Соната Ліста — одна з центральних позицій піяністичного репертуару взагалі і також репертуару Миколи Сука зокрема. Естетичні ідеали Ліста, фундаментальні колізії його взірцево романтичного і пригодницького життя, життя-роману, і творчости втілені у цьому творі напрочуд яскраво і повно, охоплюючи широчезний простір значень, символів і натяків — від ораторського патосу імперативної початкової тези до ліричних одкровень повільних частин-епізодів, від мефістофельських глузів, отруйної іронії і зневіри пекла — до екстатичних злетів у райські висоти.

Можна ствердити, що М. Сук виявив себе цілком зрілим музикою, що спроможний врівноважити усі складники цього багатовимірного й багатогранного твору в одне ціле, надавши їм адекватних пропорцій і тісно в'яжучи усі епізоди, з їх контрастами, в одне нерозривне ціле. Досконала багатогранна й багатовимірна піяністична техніка, а також взірцеве опанування себе дозволяють українському майстрові щасливо уникати тих підступних пасток, де напевно спіткнулося б багато інших виконавців. Цей твір геніяльного угорського романтика — один із вершинних — у виконанні М. Сука сприймається як глибока, багатобарвна романтична поема, з рисами пригодницького роману, напоєна героїчною екстазою, заворожуючою лірикою, відчаєм, надією і боротьбою (відзначимо драматичне напруження, що передалося слухачам під час виконання таємничої, зловісної фуґи — центрального епізоду твору, як і таємниче закінчення, просвітлене й заспокоєне). Соната триває півгодини, і ці півгодини для слухача пролітають непомітно — завдяки досконалій ясності, викінчености і виважености усіх деталів цієї композиції — віртуозної під кожним оглядом.

У двох наддатках, виконаних на біс, піяніст із сліпучим блиском виконав одночастинну Сонату C major Скарлятті та Дванадцяту угорську рапсодію Ліста, викликавши бурю оплесків серед присутніх.

Так, Микола Сук „дійшов свого зросту і сили“.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність найдорожчої ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.

ІРИНИ МЕЛЬНИК

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖБИ з ПАНАХИДАМИ:

26-го грудня ц.р. о год. 9-ій рано в слідуючих церквах:

- в Ню Йорку — св. Юрія;
- в Асторії — Чесного Хреста;
- в Озон Парку — св. Марії;
- в Бавнд Бруку — Пам'ятнику;
- в Ґленкові — у манастирі св. Йосафата;
- в Римі — св. Йосафата;
- в Римі — каплиці-манастирі;
- в Люрді — укр. каплиці;
- в Гантері — св. Івана Хрестителя;
- в Керґонксоні — св. Трійці;
- в Оттаві — в Соборі св. Івана Хрестителя;
- в Торонто — в катедрі св. Йосафата.

Просимо приятелів згадати покійну у молитвах.

Дякують:

Інж. — ЕВГЕН МЕЛЬНИК
дочка — мгр ЛІДІЯ ХОМА

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ПОДЯКА

Небесний ангелик зберігав „туземного ангела“ МОЮ ЛЮБУ МАМУ у Римі, 1977-го року

бл. п.

ІВАННУ КАЛИНИЧ

доню бл. п. о. Йоана та Олександри Яросевич
вдову по бл. п. о. Теофілеві
яка відійшла від мене у позазоряні простори у Ірвінгтоні, Н.Дж. 19.8.1994 року.

Цими рядками, складаю мою найсердечнішу подяку родині, приятелям і знайомим, які у часі мого найбільшого життєвого удару-горя, особисто, телефонічно, чи листовно, старались улегшити мій смуток.

Дякую о. пароховi Ф. Шадлякові, о. І. Стухлякові, о. Л. Малькову та о. В. Барановi за відвідини пок. Мами у шпиталі та похоронні відправи.

Дякую о. Крилошанинові Е.Шариневичеві у Керґонксоні, за відправу Служби Божої в 40-ий день відходу у вічність покійної.

Дякую дякові М. Стащишину та інж. Д. Ґечі, за їхній спів під час похоронних відправ. Спасибі похоронному заведенню Литвин-Литвин, за гідне переведення їхніх услуг.

Щира подяка д-ові Ю.Демидовичеві, д-ові Л. Явному, д-ові Л. Кузьмакові і д-ові Кашнікові за опіку над хворою покійною.

Дякую моїй племінниці Іванні Бемко і приятелеві інженерові Юрієві Ґіліцінському за це, що стояли біля мене — самітного під час Парастасу.

Спасибі моїй родині д-ові Юрієві і д-ові Анні Павлічкам, та інж. Богданові і Уляні Кобзарам за прибуття на похоронні відправи, дякую моїм рідним інженерові Романові і Мірі Грабцям та Ірині Павлічко за щирі слова успокоєння.

Щире спасибі за велику гостинність і вислови розради моїм приятелям, які запрошували мене до їхніх домів, щоб улегшити мені це велике горе.

Щира подяка моя усім друзям, які часто телефонічно чи кореспонденційно контактувались зі мною під час невблаганної недуги найдорожчої Мами, а також після її відходу у вічність.

Дякую за гарні квіти інженерові Романові і Вірі Залутовичам, та Джанні Колман. Спасибі колегам фотографам інженерові Л. Коленському і мґрові Б. Полянському за удалі знімки.

Моя велика подяка шановним промовцям, які прощали покійну після Парастасу, а саме: редакторові Миколі Галіву, від Укр. Патріярхального Тов., мґрові Романові Лапичакові від Земляцтва „Перемищина“, д-ові Романові Трохимчукові від моїх товаришів, а також під час тризни Дам'янові Ґечі від „Товариства Укр. Інженерів Америки“.

Дякую землякові з города Перемишля Романові Мариновичеві за оголошення під час його телевізійної програми сумної вістки, про відхід „у засвіти“ та за надання пісні в пам'ять незабутньої Мами.

Дякую дорогим колегам із „Товариства Укр. Інженерів Америки“, дякую друзям по зброї б. Дивізійникам, а також дорогим моєму серцю усім присутнім що прийшли на Парастас і похорон, щоб віддати моїй любій Мамі останній поклін.

Щира подяка за вислови співчуття Комітетові Української Національної Кімнати при Пітсбурґському університеті, якої я був проєктодавцем.

Дякую за співчуття Комітетові „Американці за Людські права в Україні“ у Ню Джерзі.

Щире спасибі за вислови співчуття від моїх приятелів з далеких стейтів цієї країни, а саме: Каліфорнії, Вашінґтону, Міннесоти, Іллиной, Огайо, Фльориди, Мериленду, Кензас, Коннектикат, Ровд Айленд, Пенсильванії.

Дякую за співчуття передані мені телефонічно, чи кореспонденційно друзями з України, Канади, Арґентини, Англії, Австрії та Польщі.

З глибини серця, щиро дякую моєму землякові і дорогому приятелеві з юних літ мґрові Евгенові Шафранові, за щиру-сердешну статтю у „Свободі“, у якій він накреслив туземну мандрівку та праведний шлях життя моєї найдорожчої Мами.

Спасибі за гарні некрологи про пок. Маму ред. М. Галіву (у „Патріярхаті“), проф. М. Чировському (у „Америці“) та мґрові Р. Лапичакові (у „Нашому Голосі“).

Дуже сердешно дякую дорогій приятельці нашої родини, письменниці-поетесі Ярині-Зоряні, за прекрасну-зворушливу поетичну статтю у „Свободі“, у пам'ять найдорожчої Мами „Нерозірвана Струна Любови“, а також за щиро-сердешний вірш, присвячений моїй скромній особі, „Обнята світлом“ (В пам'ять Матері, — синові Любомирові).

Дуже щире спасибі друзям і приятелям з Міннеаполіс, Мін. за клепсидру поміщену у „Свободі“ „У вічність нашої колишньої їмості“, та Службу Божу відправлену о. парохом у церкві св. Константина.

Дякую дорогим інж. І. Турянському, та Д. Бобилякові, за переведення збірки на Земляцтво „Перемищина“ та передання цієї збірки до банку.

ПОЖЕРТВИ на СЛУЖБИ БОЖІ:

Ірена Литвин (замовила Сл. Божу у Владики М. Кучмяка у Англії), інж. Б. і У. Кобзарі, д-р Ю. і д-р А. Павлічки, В. Кульматицький, М. Заверуха, М. Шепарович, Р. Барчук, І. Стойко, інж. Г. і Т. Куликівські, інж. Д. і Л. Ґечі, проф. Д. Каранович, інж. Ю. і О. Стеранки, Й. Лоґуш, мгр М. Банах, д-р Л. і О. Кузьмаки, Й. і А. Назаруки, Д. Янотті, інж. Д. і О. Ліщинські, Т. Чіх, родина Івасечко, О. Івасечко, інж. І. і Л. Турянські, Р. і Н. Канюки, ред. М. і З. Галів, інж. І. і І. Мокрівські, інж. О. і Л. Ґлюти, Ю. Олесницький, родина Лазірко, інж. Л. і В. Старух, Марія і син Марко Сміськевич, інж. Е. і Н. Змий, А. Змий.

ПОЖЕРТВИ на ЗЕМЛЯЦТВО „ПЕРЕМИЩИНА“:

По 100 дол.: Ірена Павлічко, д-р Юрій і д-р Анна Павлічко, мгр Евген і Ґерда Шафран, інж. Богдан і Уляна Кобзар;
по 50 дол.: інж. Роман і Міра Грабець, Леонія Гальська, д-р Роман і Алла Трохимчук, Михайло і Люся Потічні, Стефа Степанюк, Стефан і син Стефан Ґлют, мгр Меланія Банах;
по 40 дол.: інж. Юрій і Оксана Стеранки;
35 дол.: інж. Евген і Наталка Змий;
30 дол.: Надя Нагірний;
по 25 дол.: інж. Юрій і Роксоляна Ґіліцінські, інж. Орест і Ліда Ґлюти, інж. Іван і Люба Турянські, ред. Тарас і Ірена Ванчицькі, Роман і Ольга Кобрин, Олена Мельничук, Орест Загайкевич,інж. Ігор і Надя Загайкевич, Евгенія Ратич, Люба (Лапичак) і інж. Михаїл Лесько, інж. Роман і Віра Залутовичі, арх. Я. і Марія Січинські;
по 20 дол.: інж. Дамян і Ліда Ґеча, Іванна Бемко, мгр. Роман і Ірена Лапичак, Дмитро Бобеляк, інж. Іван і Іванна Хамуляки

НА ФОНД СИРІТ в УКРАЇНІ:

Інж. Лев і Леся Яцкевичі, 50 дол.

НА ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ“:

Любомир Калинич, 50 дол.

НЕХАЙ ВСЕВИШНІЙ ВИНАГОРОДИТЬ ВАС МОЇ ДОРОГІ ПРИЯТЕЛІ ЙОГО ЩЕДРИМИ ЛАСКАМИ, ЗА ВАШУ ДОБРОДУШНУ ПОМІЧ, ПЕРЕНЕСТИ МЕНІ, ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ЖИТТЄВИЙ УДАР, МОЄ ПОВНЕ ОСИРОТІННЯ, БО ДО ЦІЄЇ ПОРИ, Я НЕ ЗНАВ, ЩО У СВІТІ МОЖЕ ІСНУВАТИ ТАКА КОЛОСАЛЬНА ТУГА ПІСЛЯ ВТРАТИ НАЙБІЛЬШ КОХАНОЇ ЛЮДИНИ.

НА ЗАКІНЧЕННЯ ЦИХ РЯДКІВ, БАЖАЮ ВИСЛОВИТИ БЕЗМЕЖНУ ПОДЯКУ НЕБОВІ, ЗА ЦЕ, ЩО ВОНО ОБДАРУВАЛО МЕНЕ ТАКОЮ ПРЕКРАСНОЮ, ЛАГІДНОЮ, НІЖНОЮ МАМУСЕЮ, ЯКА ДАЛА МЕНІ ПОГІДНЕ-СОНЯШНЄ ЖИТТЯ З НЕЮ НА ЦІЙ ПЛЯНЕТІ, ЩО Я ЗАВЖДИ ЗГАДУВАТИМУ МОВ „ЧАРІВНУ ЗІРКУ“, ЯКА З'ЯВИЛАСЬ, ЗАМЕРЕХТІЛА І ЩЕЗЛА З МОЇХ ВІЧ. ВОНА БУЛА ЧАРІВНИМ СНОМ УСЕГО МОГО ЖИТТЯ.

син — ЛЮБОМИР

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1994 року кінчається з 30-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 30-го грудня 1994 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 30-го грудня 1994 року

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

УСВТ „Ч. Січ" — Трентон „Кікерс" С.К. — 3:1

Не зважаючи на дощову й холодну погоду, в неділю, 27-го листопада ц.р., відбулися чергові ігри за чемпіонат півпрофесійної дивізії Ґарден Сакер Ліґ і між ними змагання „Ч. Січі" на виїзді в Трентоні з місцевим німецьким клюбом „Кікерс". Були це 4-ті, за порядком, змагання, що їх „Січовики" відбули на виїзді. Цим разом далека поїздка випала досить вдало. Наша дружина, до складу якої повернувся назад з Арґентини М. Акоста (там виступав в одному з професійних клюбів) показала гарну й змістовну гру й остаточно здобула заслужену перемогу 3:1. До перерви „Ч. Січ" вела 1:0, що його з подачі Акости здобув П. Борецький. Після відпочинку господарі на початку застосували досить шорстку гру, яку принесла їм успіх, коли в 60-ій хвилині німці зуміли вирівняти 1:1. Та швидко після того „Січовики" заволоділи ініціятивою, завдяки якій наш напад все частіше з'являвся під воротами німців, примушуючи їх оборонців і воротаря до очайдушних оборонних акцій. В 75-ій хвилині Кохановський з гарної акції Акости-Борецького врешті вмістив м'яч головою в сітку воріт господарів і таким чином підніс рахунок до 2:1. В дальшому ході змагань „Січовики" вповні надавали тон гри і в кінчевій фазі зустрічі Акоста встановив вислід 3:1, дуже ефектовним ґолем, яким рівночасно відзначив свій поворот до складу „Ч. Січі".

Після тієї перемоги „Ч. Січ" переступила одну щаблю вище в показнику ігор в групі „Південь" — на 4-те місце. Склад „Ч. Січі": Ангельський, Науменко, П. Паливода, Варянка, Десросір, Акоста, Борецький, Кохановський, Сергіїв, Ґурґуєв, Єменез, Капель, Рід. Провідник і тренер Михайло Паливода.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

НОВЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „НАШ СПОРТ"

Наприкінці грудня ц.р. вийде з друку нове число двомовного журналу „Наш Спорт". „Наш Спорт" — це єдине українське спортове видання, що публікується вже 31 років поза Україною. Як офіційний орган УСВТ „Чорноморська Січ", на його сторінках вичерпно висвітлюється спортово-виховна праця Т-ва, але протягом років багато місця присвячувалося діяльності українських спортових осередків в рямцях УСЦАК і особливо спортові в Україні. Від 1990 року „Наш Спорт" поширив своє коло читачів в таких містах України, як Київ, Львів, Івано-Франківське. Від цього часу на сторінках журналу все частіше появляються теж статті найвидатніших авторів-журналістів, діячів з ділянки фізичної культури, як теж викладачів інститутів фізичної культури і спорту в Україні.

Цікавим, для симпатиків українського спорту буде нове, 31-ше число журналу. Крім традиційних матеріялів про УСВТ „Ч. Січ", Спортову Школу, які святкували свої ювілеї, УСЦАК, його діяльність і відзначених з нагоди ювілею заслужених діячів, на численних сторінках є поміщені цінні матеріяли-статті таких видатних авторів, як д-р Е. Жарський, Ю. Петришин (Львів, Україна), Оксана Вацеба (аспірантка Інституту Фізичної Культури у Львові, В. Грицин (колишній голова Т-ва „Сокіл"), В. Борзов (Президент НОК України) і ряд інших. Більшість матеріялів ілюстровані історичними фотосвітлинами. З огляду на високі кошти, журнал вийде в обмеженому тиражі, частина якого буде переслана в Україну. Тому зацікавлені одержати це число журналу повинні якнайскорше замовити собі його, висилаючи суму 3.75 дол., що покриває теж оплату пересилки, на слідуючу адресу: SITCH „OUR SPORT", 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.

(от)

УСК Ню Йорк — Польонія СК Бруклін — 0:0

В чергових змаганнях за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку, що пройшли в неділю 27-го листопада ц.р., І дружина УСК закінчила „сухим" ремісом 0:0. Якщо взяти до уваги факт, що УСК веде в показнику табелі ігор, а польські футболісти, не вигравши досі жодних змагань, „сидять твердо в пивниці" на останньому місці з трьома точками, то, очевидно, цей вислід був для суперників досить успішним. Вправді до тієї зустрічі в складі нашої дружини не змогли виступити, з різних причин, кілька чільних футболістів і їх заступали резервісти. В цьому ж часі наші польські сусіди дещо перестаралися і включили до складу „Польонії" навіть деяких не реєстрованих футболістів, що було доведене до відома судьдеві змагань. Це не перший випадок, що провід цього клюбу послуговується такими методами. Маймо надію, що після інформації судді провід Ліґи врешті наведе лад і порядок між своїми клюбами і такі неспортові вчинки не матимуть місця в майбутньому. Після цього ремісу І дружина УСК міцно закріпилася на позиції лідера II дивізії „Схід", ведучи 4-ма точками із здобутком 14:2 точок і 13:7 відношення голів. Резерва УСК наслідує першу дружину, вигравши цим разом 2:0 з польськими резервістами, займає І-ше місце з 12:2 і 13:4 відношення ґолів.

С.К.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ
Футбольний чемпіонат Европи

Продовжуються елімінаційні ігри у 8-ми групах за вхід до фінальної рунди, що відбудеться в 1996 році в Англії.

В першій групі, після трьох рунд ведуть — Румунія і Ізраїль, які мають на своїх контах по 7 точок. Дальші місця займають: Польща (4 точки), Франція (3), Словаччина (2) і Азербайджан (0).

У другій групі веде Еспанія (9), дальші місця займають: Кипр, Бельгія, Данія по (4), Македонія (2) і Вірменія (1).

У третій групі перші два місця зайняли Швайцарія і Швеція по (6), Туреччина (4), Мадярщина (1), Ісляндія (0).

У четвертій групі, в якій виступає Україна, сенсаційним лідером, покищо є збірна Хорватії, яка виграла три змаганні підряд і має 9 точок. На другому місці репрезентація Литви (6), дальші місця займають: Україна і Італія по 4, Словенія (2) і Естонія (0).

У п'ятій групі, чолову позицію займає — Норвегія (7), Чехія і Голяндія — по (5), Білорусь (3), Мальта (1), Люксембурґ (0).

У шостій групі — Ірляндія і Портуґалія, не зазнавши досі поразки, займають два перші місця — по (9), Північна Ірляндія (6), Австрія і Латвія — по (3), Ліхтенштайн (0).

У сьомій групі на двох перших щаблях опинилися — Болгарія і Молдавія — по (6), Грузія, Німеччина і Валія — по (3), Альбанія (0).

У восьмій групі веде Греція (9), Шкотляндія (7), Росія (4), Фінляндія (3), Сан-Маріно і Фарери — по (0).

Поруч елімінації за чемпіонат Европи, побіжно проходять групові ігри Олімпійських репрезентацій в таких же групах за вхід до фінальних розгривок в Атланті. В цій серії досі успішно виступає репрезентація України, яка виграла усі три змагання. Розгривки олімпійських репрезентації різняться від елімінації національних збірних за чемпіонат Европи тим, що до розгривок в Атланті кваліфікуються тільки лідери груп. За чемпіонат Европи входять по дві дружини з групи. Олімпійська збірна України, вигравши досі усі три зустрічі, здобула 9 точок і займає покищо 1-ше місце. Але перед українськими олімпійцями ще зустрічі з сильними суперниками, репрезентаціями Італії, Хорватії і Литви. Можуть справити несподіванки і збірні Словенії та Естонії.

Заключні ігри в групі за чемпіонат Европи збірна України має визначені на слідуючі дати: 25-го березня 1995 року — на виїзді в Хорватії, 29-го березня 1995 року — на виїзді в Хорватії, 29-го березни 1995 року — в Києві з Італією, віце-чемпіоном світу, 26-го квітня на виїзді в Естонії, 11-го червня 1995 року — в Києві з репрезенацією Хорватії, 6-го вересня 1995 р. — на виїзді в Литві, 11-го жовтня 1995 р., — у Словенії і останню зустріч, 11-го листопада 1995 р. в Італії.

О, Твардовський

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне 30-го ГРУДНЯ 1994 РОКУ

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1994 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у П'ЯТНИЦЮ, 30-го ГРУДНЯ 1994 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Повідомляємо, що з днем **15-го вересня ц.р.** обов'язують такі **нові відсотки** за пенсійні конта:

ANNUITIES, чи IPA:

6¼ у випадку **одноразової вплати**
6% у випадку **гнучких вплат.**

Повищі відсотки є ґарантовані на один рік. Оподаткування відсотків є відрочене.

Для отримання дальших інформацій телефонуйте на число:

у Н.Дж. 1(201) 451-2200;
в Огайо 1(216) 888-4919;
у Па. 1(215) 887-8823, або на безплачне число: 1(800) 253-9862.

Або виповніть купон і перешліть до УНС на адресу:

UNA, 30 MONTGOMERY ST., JERSEY CITY, N.J. 07303

Головна Канцелярія УНСоюзу

До Головної Канцелярії УНСоюзу:

Прошу дати мені вияснення про пенсійні конта — ANNUITIES —

Ім'я і прізвище (латинкою) ....

Адреса ....

Телефон ....

Найкраще кликати мене в такій порі ....

Зацікавлений/а в ....

....

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 1-го СІЧНЯ, 1995 р.

Трентон, Н.Дж. Річні загальні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 245 відбудуться о 2-ій год. по обіді в залі Українського Народного Дому при 477 Jeremiah Ave. Порядок денний: звіт уступаючої Управи і вибір Управи на 1995 рік. За Управу — голова — Іван Бойчук, сек. — Михайло Мартиненко.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ТРИВАТИМЕ ЦІЛИЙ РІК!

- Потребуєте спеціяльний дарунок на Різдво?
- Не маєте змоги та часу ходити на закупи?
- Пропонуємо дарунок, з якого Ваші рідні та друзі будуть користати цілий рік, виписуючи у дарунку:

СВОБОДУ
The UKRAINIAN WEEKLY
ВЕСЕЛКУ

Замовивши дві передплати на Різдво Ви одержите сорочинку The Ukrainian Weekly даром

GIFT SUBSCRIPTION

NAME: ______________________
(Please type or print)
ADDRESS: ______________________
____
____

CITY: ____________ STATE ________ ZIP CODE ____________

UNA Member - Branch number ______ ______

THE UKRAINIAN WEEKLY: Member - $20.00, Non member $30.00

SVOBODA: Member - $30.00, Non member $55.00

VESELKA: Member - $ 7.00, Non member $10.00

The Ukrainian Weekly T-shirt: S M L ExL $10.00
(If you ordered 2 subscriptions, get a free T-shirt, please specify where to mail)

I enclose a check for: $____________

Gift from: ____________
(Please print)